

Er is eene merklijke beternis in den toestand van den heer graaf de Theux.

Lijst van onderschrijving.

Wij openen te rekenen van heden in het bureau van den *Postrijder* eene lijst van onderschrijving ten einde ter hulp te komen aan de ongelukkige Carlsten die in groot getal als gevangenen door Frankrijk vervoerd zijn met de kluisters aan hand en voeten, en die op het gasterijze grondgebied van België geworpen zijn alwaar zij zich thans bevinden zonder woning, zonder kleedselen en zonder voedsel.

De giften kunnen gezonden worden hetzij aan den heer graaf d'Alcantara voorzitter van het midden-comité te Brussel, hetzij aan den heer Ed. de Grand'ry, secretaris-schatbewaarder te Brussel, hetzij op het bureau van den *Postrijder* te Tongeren.

M. Collée uitgever eigenaar van den *Postrijder* . . . . . fr. 5,00
Naamloos . . . . . » 20,00

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois d'Août 1874, est en vente chez M. COLLEE. Avec carte. Pr. 25 cent.

BUITENLAND.

Frankrijk

Don Salustiano de Gomenar y Aparreni delle Torre, graaf van Mastos, markies van Terralba, is gisteren in het *Palais Royal*, te Parijs aangehouden, op oogenblik dat hij den zakdoek stoot van eenen heer, die voor den horlogiewinkel van de heeren Planchon en Marx stond te zien. Die zoo spaansche edelman is door eenen brigadier der politie naar het commissariaat gebracht.

« Ue naam en voornaam vroeg de commissaris? »
« Don Salustiano de Gomenar y... zoo begon de gaudief? »

« Vertel geene domigheden! onderbrak hem de politie-brigadier, ik herken u, gij zijt Mautoux, een weggevoelen galehoof. »
« Geknipt! riep de valsche Spanjaard uit. Ik had nogtans papieren die bliksems goed in regel waren; doch nu gij mij vast hebt, wil ik u alles bekennen. »
« En de bidalg gaf zijne woonst op rue du chemin-Vert, 44, waar men voor meer dan 40,000 fr. gestolen juwelen vond. Dit is de achtste valsche Spanjaard, die men te Parijs in den loop van dit jaar aangehouden heeft. »

De leveranciers der keuken van de gewezen koningin van Spanje hebben haar voor de rechtbank van Parijs gedaagd, voor betaling van min of meer aanzienlijke geldsommen, voor leveringen aan het koninklijk huis gedaan. Isabella beweert dat zij haren oppere Kok Blanchard regelmatig geld in handen gegeven heeft, om te betalen, maar deze Blanchard is de plaat gepeet en de leveranciers hebben niets van de koninklijke munt gezien. Daaruit een proces, aangezien Isabella geene tweede maal wil betalen en de leveranciers niet voor wil wilsen werken. De rechtbank zal binnen acht dagen uitspraak doen.

Dat is toch wel eten, zeker? Lodewijk XVI at in een enkel maal, volgens de bekentenis der hertogen van Orleans: vier tellooren verschillende soep, eene ganschen fozant, eene patrijs, eene tellour salade, twee sanden hesp, schapevleesch in de jeugd, eene tellour pastien, en bij het nagerecht eene boeveelheid eieren en alleraardigst fruit. De groot-aalmoesnier zegde dan de *Deo Gratias* op, de eerste edelman der kamer hood de servet aan, de koning vaagde zijnen mond af en alles was volbracht.

EEN PRIESTER-HELD.

De *Patric*, van Parijs, bevat in haar nummer van 4 augustus het volgende verhaal: —
Wij hebben gisteren eene droevige tijding vernomen: l'Abbé la Prise is op eene bijna schijnlijke wijze overleden in eene kleine badplaats van het zuiden. Hij was een man van hart, in de verhevste betekenis van het woord. Misschien hebt gij nooit

Bij de minste verzuimd werd hij met vloeken en verwenschingen, slagen en schoppen negroet.

Wat de kleine de eerste jaren na den dood zijner waldoonster, — vrouw Claessens verdiende dien naam, — had te verduren, durven wij niet neder schrijven wij vreeze dat men ons van overdringende zonde verdenken, dat men ons zoude te last leggen met opzet een al te somber tafereel op te hangen van het lijden, waaraan heden ten dage nog, terwijl er zooveel over het lot der armen gesproken, voor de verbetering van het lot der armen, op het papier gebroedert wordt, met duizenden kinderen ten prooi zijn, voor eenige misdaad hierin bestaat: dat zij niet van begoede ouders zijn geboren, of zich niet om hun wangedrang naar het een of ander eerbeteringshuis deden sturen.

Mettertijd werd nogtans de toestand van den ouderloozen knaap min akelig.

Trotsch al de onberingen, vernederingen en mishandelingen, waaraan Peerjan en, naar zijn voorbeeld, Tist en de dienstboden hem onderwierpen, was hij van lieverlede een slank en fraai jongeling en tevens een zeer bekwaam arbeider geworden. Zoo lang men kon, had men hem koe-waardig gelaten.

Zelfs nu dat hij de hoede van het vee met andere, meer ernstigen veldarbeid had vervuld, bleef men hem koe-waardig heeten.

Tien kwam er een dag, waarop het onmogelijk werd hem nog als een kleinen jongen, een kleinen deugnet, gelijk Peerjan zegde te bejegenen.

En, wonder! alstoen bleek, dat die verwaarloosde en verachte wees, tot dan toe erger dan een hond behandeld, de bedrevenste werkmán, niet alleen van de hoeve, maar wat meer zegt, van geheel de parochie was geworden, dat zij al wat

van hem hooren spreken? Ziehier zijne geschiedenis:

Toen hij de krijgsschool van St-Cyr verliet werd hij in een regiment hantsiers ingelijfd, dat heden niet meer bestaat. Hij was een onvermoede werker, een geboren vijand der café's, die zijne weinige vrije uren doorbracht in de bibliotheek der stad, waar hij in garnizoen lag, ofwel bij zijne boeken, in zijne nederige kamer van onder-luitenant. Door zijne werkzaamheid en kunde, bracht hij het zoo ver dat hij op 50jarigen ouderdom eerste kapitein was, en daarnaover voorgesteld werd bij den generaal-inspecteur voor den graad van escadrons-opperhoofd.

De militaire loopbaan gaf hem dus een schitterend vooruitzicht, en nogtans, sedert dat kapitein Brandot — dit was zijn eigenlijke naam — wist dat hij niet voor een hooger gradus was aangehouden, was hij somber, achterdochtig, bijna barsch geworden. Zelden sprak hij met zijne kameraden, en dikwijls aan tafel liet hij zijn eten staan, om niet het hoofd in de land te zitten drooven.

Ieder vroeg zich af, waaraan hij zoo altoos zat te denken, zonder dat men daar eene reden kon vinden, toen op zekerden morgen kapitein Brandot in den *Cercle militaire* binnen trad, waar hij anders zelden verscheen, en aankondigde dat hij voornemens was het leger te verlaten, om zich in het seminarie van Auch tot het priesterschap te bereiden.

De aanwezige officieren stonden verstomd. Kapitein Brandot bleef echter bij zijn besluit, en de dag waarop hij het regiment verliet was voor allen — een dag van rouw, want hij werd van oversten en onderdanen evenzeer bemind en geacht.

Tijf jaren daarna verliet de eerw. heer Brandot het seminarie en werd als pastoor geplaatst in een klein dorpeke op den oever der rivier de Gers. Daar leefde hij tevreden en in goede verstandhouding met de hem toevertrouwde kudde, toen eensklaps de oorlog uitbrak.

Op het eerste oogenblik voelde hij zijn soldatenhart onder het priestertekleed kloppen, doch na rijpe overweging, zegde hij bij zich zelve, dat zijne hoedigheid van priester hem zoo toelaten, meer goed te stichten in de ambulancen, dan op het slagveld.

Hij vertrok dus met een bataillon der *garde mobile* naar het Loireval. De eene naerlag volgde de andere op en de gedurige en dikwijls nuttelooze terugtochten, waartoe men het leger dwong, maakten hem dikwijls radoelos. Onder de priesters, die zich vooral deden opmerken door hunnen moed, huns werkzaamheid en hunnen lever, bleefde de eerw. heer Brandot den eersten rang.

Hij begaf zich van de eene ambulance naar de andere, en bekommerde zich evenmin om zijne vermoens als om de vijandelijke kogels. Welke vreugd voor hem, wanneer hij een verdwaaald schaap tot den schaaftal kon terugbrengen! Hun getal ware moeilijk te bepalen. Alleen kan men zeggen dat, wanneer bij eenigen tegenstand van de ene gekwetste ontmoette, de priester opnieuw in soldaat veranderde. De zieke luisterde zooveel te liever naar hem, dan de eerw. heer Brandot zijne belangstelling wist te wekken, door oorlogsverhalen en herinneringen uit het garnizoensleven, het alles doormengend met godsdienstige trekken en christene heldendaden.

Wanneer hij den zieke zag verzwakken, bereede hij hem tot den dood, zeggende: Komán, vriend, gij moet u van voortraad voorzien voor den groeten veldslag. Neem een snuif, daarna zal ik uwe biecht hooren. De verstandsticht harten gaven hem gehoor. Wegens hem gestadig aanbieden van snuif, werd hij welken, door de soldaten, die aan ieder eene lijnament gaven, niet anders meer genoemd dan: l'Abbé la Prise.

De zusters van liefde zelfs, niettegenstaande den eerbied, waarmee zij hem omringden, noemden hem dikwijls met dien naam, toen zij hem snachts kwamen wekken: —
« *Abbé la Prise*, zegde hem de zuster, komt toch spoedig bij eenen kapitein, die verschrikkelijk lijdt door eene zweer in de keel. Men denkt dat hij alle oogeblikken zal sterven en, niettegenstaande de vermaningen van zijne vrienden en zijnen broeder, weigert hij te biechten. Ik vergeet u te zeggen, dat de zweer voortkomt van eenen sabellou in den hals. »
De *Abbé la Prise* volgde haastig de Zuster van Liefde, die hem bij de sponde van den stervende bleef.

« Welnu, kapitein, sprak hij, wilt gij dan naar de eerw. heer voortgaan als een hond? Gij weet immers wel, dat gij de epaulet niet moogt ontleenen. »

den landbouw in den polder betreft, beter en grondiger verstand, dan eenig andere dienstbode dan zijn meester zelf.

Men wachtte zich wel het openlijk te belijden, doch moest in zijn hart erkennen, dat de staat van verdrukking, waarin de sukkel vele jaren geleefd had, hem niet had belet om, door de verrijking van de handboeren, de bewerkende en bemesting der kleingronden, waaruit onze polders bestaan, aangaande de hantering van het bouwland, de verzorging van het vee, de inzameling en bewaring der vetten, de zaai-verdelingen en wat dies meer op te doen, dan de ondervindrijkste pachters en boeren.

Van dien dag moest overrijdelijk zij toestand draaglijker worden.

Eigenbelang dwong Peerjan hem ten minste betamelijk te voeden en te huisvesten. Daarbij bleef het niet, en eurlang zag de baas zich verplicht hem, gelijk zijne overige knechten, een jaarlijks loon toe te leggen.

Dat het uiterst gering was, spreekt van zelf. Vreukheid en de vrees den jonkman eene te hoogen druk van zijne bruikbaarheid te geven vereenigden zich, om dit loon zoo laag mogelijk te stellen. Daarbij kwam het, dat wij Bruno, bij zijne verschijning op het tooneel, stordien en armoedig dan een boerenknecht gekleed zag.

Daarbij kwam het ook, dat hij destijds, bij al zijne werkzaamheid, nog voor den minsten knecht der hoeve gold en door Peerjan en diens zoon, even als door de overige huisgenooten, als iemand aanzien werd, die wel iets meerder was dan koe-waarder, maar toch nog verre beneden het peil stond van eenen gewonen hoeveknecht of daglooner.

Bruno telde toen achttien jaren.

Hierop nam de almoezenier een snuif, en de officier antwoordde met eene zwakke stem: — Gij maakt mij ongeduldig met uw snuiven. En zeggen dat het mij verboden is, ik, die alles zoo geven om maar een snuiffe te mogen nemen. — Als gij wilt biechten, zult gij er een krijgen. De kapitein aarzelde: — Zij zullen zeggen dat ik den kwezelaar heb uitgehauen. — Herinner u, dat gij Christen zijt en als Christen moet sterven. Houdt u dus niet bezig met hetgeen de wereld van u zeggen zal. De officier zette zich recht en biechte.

Toen de priester de absolute gegeven had, reikte hij hem zijne snuifdoos. Nauwelijks echter was de snuif in het hoofd geraakt of de kapitein nieste op eene luidruchtige wijze, terwijl een stroom van bloed uit zijnen mond vloeide. De heelmeester kwam toegelopen. — « De zweer is doorbroken! riep hij uit. Kapitein, gij zijt gered! »

Deze kerde zich naar den priester. — Gij moet zeggen, dat gij mij daar een fellen snuif gegeven hebt! zegde hij vol vreugd.

Hoevel dergelijke gezelingen heeft l'Abbé la Prise niet bewerkt! Indien al diegene, welke hij tot den goeden weg heeft teruggebracht, bij zijnen lijkdienst hadden kunnen tegenwoordig zijn, dan ware de nederige dorpskerk, waardi plechtigheid plaats had, veel te klein geweest om ze allen te bevatten.

Spanje.

Eene kolom republikeinse troepen, die van Rioja naar Navarra ging, is in volen opstand geraakt. Onder den kreet: « weg met de regering, men moet ons ontslaan, » verbraken de soldaten de rangen, en weigerden voort te gaan. De terechtwijzing der opperhoofden waren vruchteloos, zij werden genoodzaakt bevel tot den terugtocht te geven.

Het spaansch oorlogschip de *Consuelo* heeft gedurende 24 uren het stadje Lequeito gebombarderd, als lalle waakneming over de gelukkige ontzeping der kanons in de onmiddellijke nabijheid van dat schip.

General Alvarez meldt aan het hoofd van den staf van het noorden, dat eene kolom van 4000 man republikeinisch met Miranda getrokken was en naar de brug van Arce, waar de wege naar Vittoria samenloopen, ging. Alvarez heeft zijne maatregelen genomen om die republikeinen, welke ongetwijfeld naar Vittoria gingen, den weg af te snijden.

Te Aspitia worden afluiten over de onlangs aangekomen kanonnen, gereed gemaakt.

Te Alicante zijn 57 personen, beschuldigd van Carlisme, aangehouden, te Grenada meer dan 50, te Leon 41, te Mahon 65, en zoo is het bijna overal.

El *Cuartel Real*, het officieel carlistisch dagblad, zegt omtrent kapitein Schmidt: « Kapitein Schmidt, die te Abazurga gefussilleerd is, werd met de wapenen in de hand onder de brandstichters van Villatuerta gevangen genomen, en uit zijne papieren bleek, dat hij kapitein van de artillerie in het leger der republikeinen was. »

Engeland

HANENGEVECHTEN.

De Maharajah Rama van Tellawar, in Indië, vindt een buitengewonen smaak in de hanengevechten, en geeft meer geld uit voor zijne henen dan voor zijn leger. Elke haan heeft een bijzondere oppasser die 80 roopies (200 fr.) per maand winst, en de bijzondere uitgaven voor elk dezer vogels beloopt jaarlijks tot verscheidene duizende roopies. Daarenboven heeft de Maharajah nog eenen fotograaf aangeesteld, om de henen te fotograferen, die met 55,000 roopies per jaar betaald wordt; ook ware het moeilijk een artst te vinden die er minder van kent dan hij. Engeland moedigt deze verkstingende grillen aan, welke den Maharajah beletten een leger te onderhouden.

Er heeft te Woolwich eene zeer belangwekkende proefneming plaats gehad, waarna de uitslagen echter niet ten volle aan de verwachtingen van den ontvinder hebben beantwoord. De luchtblad, de *stad New-York*, metende 2000 kulieke meters, moest tegen den wind in gestand worden, bij middel van eene schroef door twee mannen bewogen en vervaardigd door M. Bondeler. De schroef

Sinds drij jaar ontving zijn baas geene vergelding meer voor zijn onderhoud van wege het Antwerpse armbestuur en sinds anderhalf jaar betaalt hij hem eene kleine nur.

Of de jongen het bewustzijn niet had van zijne waarde? Ja wel!

« Waaron kan men te zijne nederige stelling en zijne geringe loon zich bevredigde! »

Om het te verklaren, dienen wij in nog al breedte uittelegging te treden, die wellicht voor dit hoofdstuk te lang zouden worden.

Wij achten het derhalve geraadzam hier af te breken en wat wij daaromtrent te zeggen hebben, tot een volgend hoofdstuk te verschuiven.

VII.

Het geheim van Bruno.

Wat Bruno beweog bij Peerjan te blijven was vooreerst dankbaarheid.

De lezer zal misschien vreemd opkijken en vragen welke dankbaarheid hij den schrokkigen meester konde verschuldigd zijn, die na eerder een beul dan een pleegvader voor hem geweest te zijn, voerting hem te verongelukkig, vernits hij genadeloos hem het hoegere loon onthield, dat zijne knapheid en zijne ijer ruimschoots verdiende, en, alleen in het belang zijner hantzucht, hem onder zijn boden de nederigste plaats liet bekleeden.

Men vergete echter niet, hoe braaf wijlen de boerin zich voor hem had getoond, hoe zij hem niet als een vreemden dienstjongen, maar als haar eigen kind had behandeld, hoe zij wezentlijk voor hem de bezorgde, teedere moeder geweest was, welke hij zoo jong had verloren.

Hare liefderijke verpligting had hem eene zoo

had drie meters middellijn; men hoopte haar werking nog doelmatiger te maken door bijvoeging van tandwielen. Dit is niet gelukt; de luchtbla voelgd ongestoord de richting van den wind.

Nogtans heeft men eenen uitslag vastgesteld die gemakkelijk te voorzien was. De luchtblad draakt rechts en links, volgens de richting van het werk tuig dat hem moest door den wind sturen. Een tweede schroef, welke ten doel had den luchtbla eene klimmende beweging te doen ondergaan lukte beter. Telkens dat men ophiel de schroef of draait, zag men den luchtblad merklijk zakken naar linker Beaumont, voorzitter van het comité de luchtreizigers. De luchtblad is rond 7 ure s'avond neêrgekomen in de omstreken van Londen, n eene reis boven de wolken, waarbij de luchtreizers die heerlijk schouwspel hebben genoten, da het zicht van eenen zond ondergang op 3000 meters boven de aarde oplevert.

Amerika.

DE BANDIETEN TE PHILADELPHIA.

Men leest in den *Globe* van Londen: « Onlangs zagen de kinderen van den heer Roos van Philadelphia een open ruitje voorbijrijden, waarin twee deftig gekleede heeren zaten, die hun vroegen om mede te rijden. Terwijl het oudste der kinderen heenging om speelgoed te koopen met het geld dat de heeren hem gaven, reden deze met het ander kind weg. »

Toen de vader van den kleine s'avonds zijn kind niet zag wederkeeren en van het oudste vernam wat er was voorgevallen, was zijne wanhoop onbeschrijflijk.

De verdwijning van den kleine werd s'andernedags door den heer Roos in de dagbladen bekend gemaakt.

Den volgenden dag bevatten de gazetten het onderstaande antwoord: « Roos. Men is genegen om zich met u te verstaan voor de teruggang van uw kind. »

« Maak uwe voorwaarde, » antwoordt de vader in het volgende nummer des dagblads. « Roos, 20,000 dollars, » wordt onmiddelijk geantwoord.

De ongelukkige heer Roos wendt op dit oogenblik alle mogelijke moeiten aan om de gevraagde som bijeen te brengen.

In de vorige maand is door den mayor van Philadelphia de eerste spaad in den grond gestoken voor de werkzaamheden, noodig voor de tentoonstelling van 1876. Dadelijk daarop gingen 600 werkloden onder gejuich aan het werk. Hier gold het echter maar het rooien van een boschje en het maken van eenen vijver. Spoedig echter zal een begin gemaakt worden met den bouw van de museumgalerij, die als een draaizaak monument van het eeuwfeest in verzuin zal blijven en op kosten van den staat Pennsylvania wordt ingericht. Het maken van het hoofdgebouw zelf zal beginnen zodra de bijdragen, waarvoor ingeschreven is, gestort zijn. De kosten daarvan zijn geraamd op 1,075,000 dollar, waarbij 160,000 dollar komen voor decoratief enz.

DE BEVOLKING DER WERELD.

Het bevolking van statistiek te Washington, heeft den berekingsstaat der wereld opgemaakt en de Amerikaanse dagbladen, eergisteren aangekomen hebben hem mede in de werelt bekend gemaakt. De bevolking van onze planeet bedraagt ongeveer 1,591,052,000 zielen. Azie is het meest bevolkt en heeft 798 mill., inw. terwijl Europa er 500 1/2 mill., Afrika 205 miljoen, Amerika 84 1/2 miljoen en Australie en Polynesie 4 1/2 miljoen tellen. In Europa is de bevolking aldus onder de voornaamste rijken verdeeld: Rusland 71 mill., het deutsche rijk 41 miljoen, Frankrijk 36 mill., Oostenrijk-Hongarie 36 miljoen, Engeland en Ierland 52 miljoen, Italië 27 miljoen, Spanje 16 1/2 miljoen en Turkije 16 miljoen. Geen der andere rijken heeft meer dan 5 miljoen inwoners.

In Azië is China de meest talrijke natie der wereld. Het land heeft 425 miljoen inwoners. Hindostan heeft er 240 miljoen, Japan 58 mill., de indische Archipel 50 1/2 miljoen, Burma, Siam en Achter-Indie 26 miljoen, aziatisch Turkije 15 1/2 miljoen en aziatisch Rusland 14 miljoen. Australie heeft slechts 1,674,500 inwoners (de helft van Londen) en de olysenische eilanden, met inbegrip van Nieuw-Guinea en Nieuw-Zeeland, 2,765,500.

warme erkentenis ingeboezemd, dat hij niet dan met weemoedige verrukking aan haar konde terugdenken.

Vroeger, voor dat hij op de hoeve kwam, stond het beeld zijner eerste moeder hem vrij duidelijk voor den geest.

Honderdmaal had hij in zijne droomen haar gezien, gelijk zij geweest was, althans gelijk hij zich harer herinnerde, met hare verkijwende houding, hare bleke en vermagerde wezenstreken en hare betraande oogen, honderdmaal had hij, in stonden van kinderlijke moedeloosheid, haar het leed geklaagd, dat hij van onverschillige menschen en moewillige kinderen had te verdragen; alleen omdat hij als een verlateling op de wereld moest omdolen.

Sedert dat hij, te korten tijd, eilaas! door vrouw Claessens werd verpleegd, had het beeld der tweede moeder dat der eerste allens verdrongen.

Thans was het de goede boerin, met den minzamen blik en den vriendelijken glimlach om den mond, die hem als troostengel in den slaap verscheen, aan wie hij, in stonden van droefheid het geleden ongelijk klag, en wier aandeken hij zijn verdriet zocht te vergeten.

Op die wijze was zijne erkentenis levendig gebleven.

Hij had ze gedeeltelijk op den echtgenoot en den zoon zijner pleegmoeder overgebracht, en zij was sterk genegen, om hem, trosch al wat hij er had uitgestaan, door den hand eener oprechte verkleefheid aan de hoeve te kluisterei.

Ook kwam, zelfs als hij de ernstigste redenen tot minnegen meende te hebben, de gedachte niet bij hem op die voor eene andere in 't dorp te verlaten.

(Wordt vervolgd.)

In Amerika woont twee derde der bevolking ten Noorden den landgenet. De U. S. tellen 59 miljoen, Mexico 9 miljoen en de Britsche koloniën 4 miljoen ziele. Zuid-Amerika heeft slechts 25 1/4 miljoen inwoners, van welke Brazilië er 10 miljoen bezit. De westindische eilanden hebben 4 miljoen en de centrale Amerikaanse staten nog geen 3 miljoen inwoners.

Volgens deze tabellen is Londen met 5,254,260 inwoners, de volrijkste stad der wereld, terwijl Philadelphia met 674,022 inwoners, de 18ste stad der wereld is ten opzichte van bevolking.

Deze achttien steden zijn de volgende: Londen 5,254,260; Sutchan (China) 2,000,000; Parijs 1,831,792; Peking, 1,500,000; Tschantschan-fu 1,000,000; Hangtschau-fu 1,000,000; Canton 1 miljoen; New-York 942,292; Tienstun 900,000; Weenen 854,248; Berlijn 826,541; Hangkou 800,000; Tschingtu-fu 800,000; Calcutta 794,645; Tokio (Jeddo) 674,447 en Philadelphia 674,022. Op Philadelphia volgen Petersburg 667,965; Bombay 614,405; Moscou 611,970; Konstantinopel 600,000; Glasgow 547,535; Liverpool 495,405 en Rio-Janeiro 420,000.

Politiek overzicht.

De *Germania*, katholiek dagblad van Berlijn, kondigt de tekst af van twee ministeriele omzendbrieven, waarvan het bestaan ree ds gemeld is, en die den openbaren ambtenaren aanbeveelt, eene strenge *zaakzaamheid* op de katholieke associatiën en drukpers te oefenen. De reden, die men bijbrengt, is die tegenwoordige oplopping der politieke en godsdienstige haatleedten, waarvan de « moordpoging » op von Bismark een bewijs is... Het is niet tegen de associatiën die zich politiek verklaren, maar tegen de vereenigingen en de katholieke Casinos, dat de ministeriele omzendbrief des noods alle stregheden, toegelaten door de wet aanbeveelt.

Men zal vooral moeten waken opdat deze verschillende societieën zich met elkander niet vereenigen, gelijk de wet het verbiedt, en beletten, dat dit verbod worde ontweken gelij de katholieke Vereeniging van Mayence gedaan heeft, als zij eene middelvereeniging heeft ingericht, waarvan de leden in geheel het keizerrijk verspreid zijn, zonder mersens eene plaatselijke societie te vormen. Binnen de veertien dagen zullen verslagen over elke dezer societieën aan den Minister van binnenlandse zaken moeten toegezonden worden, met aanduiding van 't getal hunner leden, hunne betrekking en zijner behooren societieën, en het bestuur waaraan zij behooren aangehooren.

De omzetting der minister van justitie over de waakzaamheid en de betogeling van de periodieke drukpers is niet minder streng. Zij beveelt den magistraten aan, niet eenen dag de dagbladen uit het oog te verliezen, en « zonder toegevendheid » de wet op hen toe te passen. De gewone strafwet en de bijzondere drukperswet zullen streng moeten toegepast worden tegen al, wie eene overtreding van de pers zal begaan, er deel in gehad, of geholpen hebben om het veroordeelde geschrift te verspreiden. In een woord: de middelen van justitie schrift voor, tegen de dagbladen al de middelen van betogeling, die de wet aan den magistrat kan opleveren, in te spannen. — Welk benidenswaardig regiem!

Tot op den 16 juni laatsteleden, droeg het getal der priesters, die slachtoffers waren van de Prackische kerke lijke wetten, 1017. Sedert dien tijd is dit cijfer natuurlijk veel grooter geworden. Opmerklijk is het intusschen, dat onder al die priesters er geen enkele gevonden is, die zich schuldig heeft gemaakt aan eenig plichtverzuim, dus aan ontroouw jegens de katholieke Kerk. Voegt men daartbij, dat zelfs geen enkel wereldlijk persoon in geheel Duitschland, zich door de godsdienstwetten heeft laten verledien om met de Kerk te breken, en allen zich liever de grootste opofferingen getroosten, dan blijkt hieruit, dat de katholieken in Duitschland eenen schoen voorbeeld tot navolging geven, en dat die wetten niet in het minste den godsdienst benadeeld hebben.

Dewijl op uitdrukkelijk verzoek van Mgr Conrad Martin, bisschop van Paderborn, het vonnis beschuldigend, is waardoor het aan dere personen ontzgd wordt, eene boete te voldoen, is Z. E. eergisteren morgen ten 8 ure aangehouden, om de straf van 18 maanden gevangenis uit te doen, waartoe hij veroordeeld is. De adhibere prelat is in de gevangenis te Paderborn opgesloten als schuldig aan overtreding tegen deze nieuwe godsdienstwetten in Duitschland. Zijne aanhouding en opsluiting gingen door geene manifestaties verzeeld.

SOMMAIRE DU N° 39.

Gravures: M. Dumortier, Membre de la Chambre des Représentants. — Les Chaouas Algériens. — L'Empereur Ferdinand Ier & ses Conseillers. — Une Scène au bord de la mer.

Texte: Nos gravures. — Chronique de Partout. — En remontant le Rhin. Ier Lettre. — Exercices & fin tragique d'un Canari savant. — La Modestie. — Née pour Souffrir. (Roman.)

On s'abonne à Tongres, chez M. COLLEE.

L'ILLUSTRATION EUROPÉENNE.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS HERMANS TE MECHELEN.

Openbaar verkoop

een HUIS te Leuth.

De notaris HERMANS te Mechelen, zal op dinsdag den 15 september 1874, om 3 uren namiddag, te Leuth, ten herberge van Mre Kraewinkels, op verzoek der erfenamen van wijle den heer pastoor KRAEWINKELS, openbaar verkoopen:

1° Een huis met doortimmerd huis van 2 verdiepingen, bakhuis met pomp, tuin en weide, groot te zamen 24 aren, gelegen te Leuth in het dorp, digt bij de nieuwe kerk.

Dit huis door zijne goede ligging, is zeer dienstig voor handel of renteniers woning.

Handelsberichten.

TONGEREN, den 6 aug.
MIDDELPRIJZEN.
Tarwe nieuwe, de 105 kilos. fr. 55,00 af 1,00
Rogge nieuwe, 100 » » 22,00 af 0,20
Gerst, 100 » » 25,00 af 0,00
Spelt, 112 » » 30,00 af 0,00
Haver, 75 » » 20,00 af 0,00

Boter, den halven kilo. fr. 1,50 af 0,10
Eijeren, de 26. » 1,80 af 0,20
Witte aardappelen, 100 kilos. » 0,00 af 0,00
Roode » » 0,00 af 0,00
Kroketten » » 0,00 af 0,00
Onstongen » » 0,00 af 0,00
Hooi, 1000 kilos. » 71,00 af 0,00
Strooi, » » 44,00 af 0,00